

rejser rundt alle steder i kommuner og på sprogskoler og i erhvervslivet; vi har kontakter i ministeriet, har integrationsdøgn og alle mulige konferencer, vi støtter og hjælper og pisker, hvor vi overhovedet kan, og det går stærkt fremad med integrationen.

Men der kan altså være situationer, hvor en kommune skønner, at det vil være rigtigt at trykke nogle pjecer på andre sprog, og jeg mener ikke, at det er en statsopgave at blande sig i det.

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:11

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu nævnte jeg jo i det foregående spørgsmål netop eksemplet fra Århus, hvor man har valgt at lave en diabetesskole. Tidligere har man jo også – og i øvrigt stadig væk igennem mange år nu – fortsat på Gentofte Sygehus og på Bispebjerg Hospital gennemført forebyggende diabetesundervisning for herboende pakistanere. Det er jo så et andet eksempel.

Men vi kan jo prøve at tage udgangspunkt i det spørgsmål, som jeg har stillet nu, hvor det er i hele den kommunale sektor og ikke kun inden for sundhedsområdet. Hvis man eksempelvis går ind på Københavns Kommunes hjemmeside og kigger på, hvad man kan få af pjecer fra Københavns Kommune, kan man jo se, at man alene inden for ældreserviceområdet i Københavns Kommune kan få det på 11 forskellige områder, bl.a. på områderne for hjælpemidler, klageråd, mådservice – a la carte hedder det – og tandpleje. Der vil man så kunne få brochurer på tyrkisk, farsi, bosnisk, urdu og arabisk.

Så vil jeg gerne spørge integrationsministeren, som jo nævnte, at der var turbo på sprog osv., og at der var mange konferencer om integration, der blev holdt i Danmark: Mener ministeren ikke også, at der tilsyneladende er turbo på, at kommunerne i hastigere og hastigere grad oversætter alt muligt mærkeligt til forskellige fremmedsprog?

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:12

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg mener som udgangspunkt ikke, at det er noget, jeg skal stå her og tage stilling til. Jeg kender ikke de forskellige pjecer, og jeg har sådan set heller ikke tænkt mig at sætte mig ind i dem.

Men jeg ved, at denne regering overtog et stort antal ældre indvandrere, som den forrige regering ikke havde gjort særlig meget for at integrere. Der sidder masser af gamle mennesker af udenlandsk herkomst, som nu har behov for hjælpemidler. Og jeg mener faktisk, at det er helt rimeligt. De vil aldrig kunne lære dansk, det ved vi jo. Vi har jo prøvet det. Vi ser det i Indfødsretsudvalget: De får aldrig lært dansk, de fik ikke tilbuddene i tide, og nu er de blevet for gamle. De skal vel ikke sidde og ikke have mulighed for at vide, hvilke hjælpemidler der findes til dem? Det ville jeg synes var fuldstændig urimeligt, og jeg synes da også, at jeg plejer at kunne huske, at Dansk Folkepartis leder går meget ind for, at vi skal hjælpe de gamle.

Kl. 16:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:13

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg må sige, at jeg personligt synes, at det er lidt rystende at høre en integrationsminister, som faktisk siger, at hun er ligeglad med, at kommunerne tilsyneladende er ved at opbygge et parallelsamfund, hvor man tilbyder flere og flere offentlige serviceydelser, informationskrivelser og pjecer osv. på alle mulige fremmedsprog, og at integrationsministeren ikke mener, at det har noget med Integrationsministeriets arbejde at gøre. Det er da noget, som jeg synes burde være en fornem opgave for integrationsministeren at beskæftige sig med.

Jeg vil gerne give et andet eksempel fra Københavns Kommune: Det er borgerrådgivningen. Der kan man få klagevejledning vedrørende sagsbehandling, hvis man er utilfreds med en eller anden offentlig afgørelse i Københavns Kommune. Hvis man føler sig diskrimineret ved skranken eller andre steder, kan man få brochurer på serbokroatisk, arabisk, urdu og tyrkisk. Hvad synes ministeren så om det?

Kl. 16:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Integrationsministeren.

Kl. 16:14

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg kan bare sige, at konsekvensen af at ændre på praksis i de eksempler, hr. Hans Kristian Skibby nævner, jo er, at de gamle, der ikke forstår dansk – og som uforskyldt er kommet i den situation, fordi en tidligere regering ikke gjorde noget som helst for integrationen – er der ingen,